

A jegyek készpénzfizetés mellett előre válthatók. Az egyszer megváltott jegyek vissza nem válthatók.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 37.

Jegyekszíne: citromsárga, datum 7.

Évadbérletszám 37.

Szeged ma csütörtökön, november 7-én

adatik:

HOFFMANN MESÉI.

Fantastikus nagy opera 4 szakaszban. Irta: Jules Barbier Zenéjét szerző: Offenbach. Fordította: Dr. Váradi Antal és Fáy Béla.

Hoffmann E. H. A. Vilmos e század elején a németek legeredetibb és legfantasztikusabb beszély és meseírója volt. Szilaj, független, dobzó természetű mellett lángész és páratlan jurista volt. Műveit az ördögös, kísérteties fantázia, a határtalan humor s maró gúnny jellemzi. Ihlete különös, jellemében és műveiben a legsajátságosabb ellentétek egyesülnek. Utólérhetetlen virtuozitással tudott bennök kísérteties félelmet és borzadályt kelteni. A francziák nagy előszeretettel viseltek e sajátságában eredeti költő iránt s Barbier is jelen operette szövegét, Hoffmann műveiből alkotta össze oly formán, hogy elbeszéli Hoffmannal egy-egy beszélyét amit írt, mintha az saját magával történt volna meg, nem hagyva egyszerűs mind figyelmen kívül a kísérteties, ördögös gonosz szellem szereplését, mely Hoffmann műveinek kiváló sajátsága.

1-ső szakasz: „Luther gazda csapszéke.”

Hoffmann meseíró	—	Stoll K.	Náthániel, diák	—	Réthy
Lindorf tanácsos	—	Juhász	Volfraam,	—	Olasz
András, Stella szolgálója	—	Sziklay	Hermann,	—	Benedek
Luther, korcsmáros	—	Mezey	Vilmos,	diákok	—
Miklós, Hoffmann barátja	—	Lévay S.	Adoll,	—	Kazinky
1-ső csapos legény	—	Fodor St.	Henrik	—	Latabár
2-ik csapos legény	—	Pataki M.			
3-ik csapos legény	—	Berényi P.	Szellemelek, szolgálók, diákok.	—	Történi
4-ik csapos legény	—	Homoki R.	egy csapszékben.		

Luther gazda csapszékében nagy előkészületeket tesznek, Hoffmann és borozó cimborái elfogadására, kik a színház után rendszeren ott szoktak vacsorálni. A csapszékbe egy titkos ajtó vezet az operaházból, mit állítólag egy muszka herceg vágatott, hogy szomját csilapítani ne kelljen messze fáradnia a kulisszák közül imádottja mellől. Az operaházban éppen Stella, világhírű énekesnő szerepel s Hoffmannnak, első kedvesének, kit meg mint szegény, bizonytalan jövőjű fiatal embert szeretett, akit egy rut, pupos, de szörnyű gazdag emberért megcsalt s elhagyott, levelet, ír, hogy ismét szeretni akarja őt és ismét elküldi öltözője, kulcsát, hogy tárt karokkal várja. A csapszékben a titkos ajtón megjeleni Lindorf tanácsos, ki a világhírű énekesnőnek udvarol s a ravasz szolgától drága pénzen megveszi a kulcsot azon szándékkal, hogy Hoffmann helyett ő jelenik meg Stellánál. Addig azonban a csapszékben marad, hogy Hoffmannal, vetélytársával összetűzhessen. A borozó társaság megjelenik s életet kezd Stellát, hogy Lindorfot bosszantsa vele. Megjelenik Hoffmann barátjaival s vig poharazás közben felszólítják, hogy meséljen valamit. Itt a szerző Hoffmannal meséli el műveit. Nevezetesen Klein Zaches meséjét, mint legendát éneklé el. A pajzán dal alatt merengés fogta el, emlékébe jutt csalfa kedvese, kitől most csak egy fal választja el. Magához térve felfogadja, hogy soha többé nem lesz szerelmes, Lindorf gúnnyos mosolylyal kétségbe vonja elhatározását, miféle köztük tettelegességre kerülne a dolog, ha társai engednék. Hoffmann mesélni kezd, Lindorf fölteszi magában, hogy ezt meghallgattja. A szerző 2-ik és 3-ik felvonásban az elbeszélendő eseményeket — illetve Hoffmann néhány művét — végig játssza és Hoffmann teszi hőseyé, mintha ő vele történnék meg e dolog Lindorf, mint Hoffmann életének rossz démonja, a cselekményben folyvást utjában van Hoffmannnak s így válik Lindorfból Hoffmann életének rossz szelleme. A mesét Hoffmann e szavakkal kezdi: Első kedvesem neve Olympia vala! — mire a függöny a hallgató csoport mellett legördül s a mese a 2-ik felvonásban Olympia lakásán folytatódik.

2-ik szakasz: „Olympia.”

Hoffmann	—	Stoll	Cochenill	—	Sziklay
Miklós	—	Lévay S.	Coppélius	—	Juhász
Spalanzini, professor	—	Andorffy			
Olympia, leánya	—	Réthy L.	Urak, hölgyek, vendégek, szolgálók.		

Olympia egy nürnbergi híres phisikusnak, Spalanzininak, és Coppélius optikusnak életűen előállított gépbábuja, kit Hoffmann egyszer az ablaknál meglátva, megszeretett hogy közelébe juthasson, beállt gyakornoknak a phisikushoz. A phisikus reklamot s pénzt óhajtván szerzeni, a babát, mely beszél, énekel tánczol, ez estélyre meghívott társaság előtt produkáltatja. Coppélius optikus zsarolni akarván, a phisikus a bábléányból részét követeli, miután a szemetőse valók. A phisikus hogy lerázhassa nála, 500 aranyig terjedő váltót ad neki, hogy azt Eliás zsidónál váltassa be. Hoffmann magán marad az előlények hit bábuval szerelmet vall s viszont szerelmet kér tőle s a bábu tudatán kívül oly rugót érint, melynek következtében igenlőleg válaszol és elfut. Hoffmann örömmittan Miklós barátjához rohan, tudatja vele, hogy Olympia viszont szereti s nem képes Miklósnak elhinni, hogy Olympia nem előlény. — E közben azonban Eliás zsidó megbukik, az optikus pénzt meg nem kapva, bosszual eltelten viaszatér a phisikushoz s a bubát dőhében izzé-perá teszi. — A vendégsereg Hoffmann felsült szerelmét kacagja.

3-ik szakasz: „Antónia.”

Hoffmann	—	Stoll Károly	Ferencz	—	Sziklay
Miklós	—	Lévay S.	Mirakel csodaorvos	—	Juhász
Crespel	—	Andorffy	Fantom, szellem	—	Juhászné
Antónia leánya	—	Réthy Lura	Történi Velenczében Crespel lakásán.		

A második (mese) kaland Antóniáról szól. Crespel velencei hangszerkészítő leányáról, akibe Hoffmann — mint énekes — szerelmes. Antóniának gyönyörű hangja van, édes anyja is, kinek arczképe ott csügg, kitűnő és nagy énekesnő volt, de mellbetegségben halt meg, a leány szenvedélyes énekesnő, de öröklött az anyja betegségét, anyja kéri és gyöngéden figyelmezteti, hogy képzelt diadalairól mondja le. A menyegző napja ki van tűzve. Érkezik azonban egy csodaorvos, (Lindorf) s figyelmezteti az apát, hogy leánya betegségét ne hanyagolja el s ajánlkozik gyógyítására. Az apa beegyezik s a csodaorvos a magnetizmus segélyével Antónia gyógyításához kezd, illetve mekte ingerli Antónia dalra fakad, atya kétségbeesik s a csodaorvost lakásából kiűzi, de hébe, mert a gonosz démon mindenholnan előterem, míg végre Crespel magával hurcolja az orvost. — Antónia anyja képehez fordul tanácsot kérni, mely mint szellem megszólal. A csodaorvos újból megjelen. Antóniának művészi ambícióját anyja szellemével és dicsőségével feleltetve s halálra énekelte s Hoffmann karjai közt adja ki lelkét.

4-ik szakasz: „Stella”

Hoffmann	—	Stoll K.	1-ső csapos legény	—	Csanády M.
Miklós	—	Lévay S.	2-ik csapos legény	—	Békési I.
Luther	—	Mezey	3-ik csapos legény	—	Berényi P.
Lindorf	—	Juhász	4-ik csapos legény	—	Homoki R.
Stella	—	Réthy L.	Volfraam	—	Olasz
András	—	Sziklay	Hermann	—	Benedek
A muzsa	—	Fodor	Vilmos	—	B. Szabó
Náthániel diák	—	Réthy	Adolf	—	Kazinczy

E cselekmény után a függöny legördül, Hoffmann társai az első felvonás végjelentébeli helyzetben hallgatják Hoffmann természetesen már elázva — mikép fejezi be meséit. Stellához érve elhallgat. Stella, mintha az operai előadás véget ért s Hoffmann — most már Németország legnagyobb írója, de természetesen leghatalmasabb ivóját — a küldött levél következtében idáig hiába várta, lealázta magát, lebujs-csapszékben is felkeresi kedvesét. Hoffmann visszautasítja a felajánlott szerelmet. A muzsa megjelen s kéri Hoffmann, hogy bár a családossággal szívét merítsen fáradtan el erőt a munkásságra, ha nagyra törekszik s hagyja ott a mámort. Stella Hoffmann meggyőzése után Lindorf karjaiban keres vigaszt. Mire Hoffmann a Klein Zaches legenda gúnnyos versével figyelmezteti Lindorfot, hogy St lával szemben kiapadhatlan pénztárczával rendelkezék, ha hűségét bírni akarja.

Ezen operet a zeneirodalomban kiváló helyet foglal el. Zenéje valódi komoly opera becsesül bir, szöveg tartalma fantastikus, talányos, érdekes, ennél fogva általános elismerő tetszésben részesült mindenütt, hol eladtak.

Kezdeté este 7 órakor vége 9 után.

Helyárok a rendesek.

Folyó szám 38.

Holnap, pénteken, november 8-án:

Évadbérletszám 38.

Jegyekszíne: zöld, dátum 8.

„FERREOL.”

Színmű 5 felvonásban.

Heti műsor: Szombaton: Szultán. Vasárnap délután: Tótlegény Amerikában. Este: Falu rossza.

Endrényi Imre Szeged B. út. fiz. 3721 7. III. sz. a.

Makó, igazgató.